

Unir-se per combatre el gegant de Hollywood

La coproducció es presenta com l'antídot de la invasió dels productes nord-americans. La col·laboració als Països Catalans o amb la resta d'Europa amplia el mercat i abarateix costos.

Antonio Chavarrías. És director de 'Susanna', productor de 'L'arbre de les cireres', i de molts més productes audiovisuals.

Unir forces sembla una bona solució per a plantar cara al gegant de Hollywood. La poderosa màquina de fer films és una amenaça per als de casa. És evident que els EUA no solament parteixen d'un producte econòmicament més poderós, sinó també d'un *star system* més universal que ha aconseguit, a còpia d'anys, un *marketing* impecable. Bruce Willis omple cinemes a tot el món.

Per competir amb aquest feno-

men de masses, les petites indústries cinematogràfiques com ara la nostra han de saber jugar bé les cartes que tenen. La col·laboració entre els Països Catalans podria ser una solució. Un intent va ser *L'arbre de les cireres*, de Marc Recha, rodada al País Valencià i produïda per Oberón Cinematografica, productora catalana dirigida per Antonio Chavarrías. Tot i que en aquesta ocasió no va obtenir diners de València, sí que va iniciar una important col·laboració entre els professionals de tots dos llocs. Ara, amb l'adaptació cinematogràfica de la novel·la de Ferran Torrent, *L'illa de l'holandès*, coproduïda per la valenciana NISA i la catalana Oberón, sembla que pot començar a funcionar la idea d'aprofitar un mercat més ampli. "València i Catalunya són dues cinematografies complementàries, que tenen un espai comú cultural. Per a *L'illa de l'holandès* NISA busca ajudes institucionals a València, i jo, a Catalunya. Per als ajuts estatals anem junts, perquè són millors si ja tens una coproducció sòlida; així pots fer productes de més envergadura", opina Chavarrías.

Amb les coproduccions el mercat s'amplia a onze milions de persones i es redueixen els costos de producció. Aquesta mena de col·laboracions, però, també s'haurien de donar a la televisió. "TV3 és bona, però fa un model equivocat, ho fa tot a casa, no externalitza gens la producció i aleshores es converteix en competidora de les empreses privades —crítica Chavarrías—; caldria que TV3 externalitzés la seva producció. Ara no arriba a un 1%, quan les directives

europnees recomanen un 5%. I s'haurien d'aconseguir unes televisions plurals, encara que siguin a Madrid, que tinguin relació amb totes les cinematografies de l'estat". El guionista valencià Rodolf Sirera, que treballa des de fa molts anys amb produccions de TV3 opina que seria fantàstic que la col·laboració entre País Valencià i Principat arribés a una situació normalitzada. "Hi ha un mercat important, tot i que primer tothom hauria d'acceptar totes les formes dialectals del català".

L'Associació Internacional de Productors Audiovisuals Independents de la Mediterrània (APIMED), creada a Montpeller el 1997 pel productor tunisià Ahmed Attia, i amb seu a Barcelona des del setembre de l'any passat, es dedica a la coproducció, en cinema i televisió, entre els països de la Mediterrània: el Marroc, Egipte, Turquia, l'estat espanyol, Itàlia, França, Grècia, Israel... Catalunya és el país que hi té més representants (a través de l'ACPCA, n'hi té cinquanta), i en segon lloc, València. Segons Sergi Doladé d'APIMED, aquesta associació permet de posar en contacte productors diferents que defensen productes produïts i realitzats en qualsevol país de la Mediterrània. "APIMED defensa la cultura autòctona i vol afavorir l'accés al mercat interior d'aquests països". El març es farà a Barcelona el segon Congrés APIMED de professionals del sector. I el juny segurament que entrarà en funcionament una pàgina electrònica que facilitarà els contactes entre els seus associats. **B. C.**

MARC VILA

